

21

En lille dreng bliver skjult

Skriftsteder: 2 Mos. 1, 6–14; 22; 2, 1–10.

Hjælp til studiet: Patriarker og Profeter, s. 122–125; Fra Bibelens Skatkammer, bind 2, s. 75–88.

Lektien hovedtanke: Jesus har omsorg for små børn. Han har også omsorg for mig.

Særlig for forældre

Denne lektie giver dig anledning til som mor og far at gøre en slags status over den opdragelse, du giver dit barn. „Enhver moder bør føle, at hendes øjeblikke er uvurderlige. Hendes arbejde vil blive sat på prøve på den alvorsfulde regnskabsdag.” – **Patriarker og Profeter**, s. 124. Denne udtalelse burde få os til at tænke over, hvordan vi vejleder vore børn.

Speciel sang: Om baby Moses.

Søndag: Tal sammen om hvordan hele familien må hjælpes ad med at passe en baby. Hvis der er en baby i dit hjem, er her en god anledning til at lære dit barn allerede før skolealderen, at hele familien må være sammen om at oplære og tage sig af den lille. Hvis der ikke er en baby i dit hjem, kunne I måske finde anledning til at tage den lille med til nogle af jeres venner, der netop har en baby. Her kan I få noget mere at vide om, hvilke pligter og ansvar, der følger med det at få en baby.

Udenadsvørs Lektien

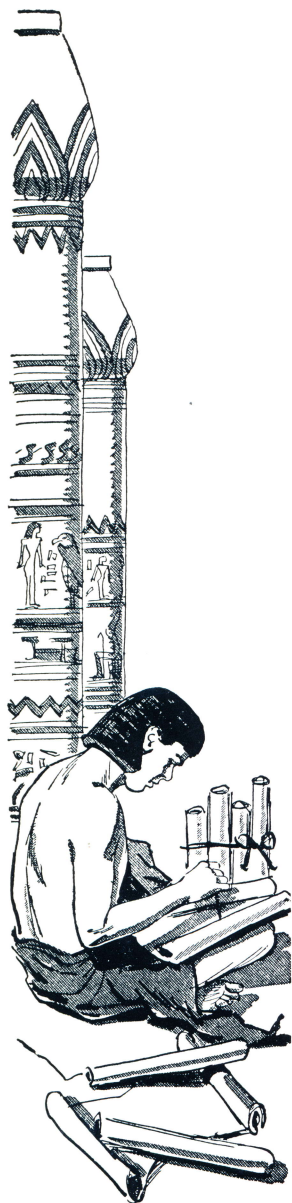
Mandag: Tal sammen om forskellen mellem den Farao, der regerede på Josefs tid, og Farao i denne lektie. Vis barnet at ondskab bringer sorg til mange.

Udenadsvørs Lektien

Tirsdag: Alle små piger, og somme tider også små drenge, kan lide at „sy” dukketøj. Giv dem et stykke tøj og lad dem med lidt hjælp fra dig prøve at lave en lille dragt.

Udenadsvørs Lektien

Onsdag: Prøv at finde nogle lange strå og hjælp barnet med at flette en lille kurv. Lav også en kurv af en valnøddeskal. Deri lægges en lille dukke, som er klippet ud af et kata-log eller lignende. Sejl med båden i et fad vand og leg, at det er Nilfloden.

Udenadsvers Lektien

Torsdag: Tal med børnene om den omsorg, Gud har for dem – englenes beskyttelse, vejledning, kærlighed, etc.

Udenadsvers Lektien

Fredag: Tal om, hvad Jokebed må have lært Moses, inden han skulle op til paladset og leve blandt afgudsdyrkere. Hjælp barnet til at forstå, at hvad det lærer nu, er med til at be-rede det for den tid, da også han eller hun må rejse hjem-mefra.

Udenadsvers Lektien

Læs beretningen igen: 2 Mos. 2, 1–10.

Udenadsvers: „Herren er med mig, jeg frygter ikke.” Sl. 118, 6.

Lektien

Alt var parat til den nye baby, der skulle komme. Sussi og mor havde lagt babytøjet til rette. De havde også lagt pudder, olie og bleer på hylden lige ved siden af babys puslebord.

Sussi vidste, at hun måtte hjælpe mor med at passe baby. Det havde mor sagt til hende. Sussi og mor havde talt sammen om, hvad hun kunne gøre for at hjælpe. Hun kunne synge for baby. Hun kunne hente ting, som mor skulle bruge, når hun puslede baby. Hun kunne være stille, når baby sov. Åh, der var altid så meget at gøre, når der kom en ny baby. Sussi kunne næsten ikke vente.

Det må have været omtrent på samme måde hjemme hos Mir-jam. Mirjam levede for længe, længe siden – længe før mor og bedstemor, ja selv før tip-tip-tip oldemor blev født. Selv om Mirjam var ældre end Sussi, kunne hun næsten heller ikke vente, til hendes lillebror blev født. Men ved du nu hvad? Da deres lille dreng kom, blev de meget bange.

Jeg skal nemlig sige dig, der var kommet en ond konge i Ægyp-ten. Da han var blevet konge, opdagede han noget. Han opdagede, at der var flere af Josefs familie, end der var ægyptere, og så blev han bange. Han tænkte, at en skønne dag ville alle disse mennesker føre krig mod ægypterne. Så lavede han en lov – en meget ond lov. Han sagde, at alle de små drenge, der blev født, skulle kastes i floden! På den måde ville der ikke blive så mange af Josefs familie.

Derfor er det let at forstå, hvorfor Mirjam og hendes mor Joke-bed og hendes fader Amram blev bange. Da Moses, den nye baby, blev født, var han sådan en sund og dejlig dreng. Hvordan kunne de dog kaste lille Moses i floden? Det var de ganske sikre på, at Gud ikke ville have dem til.

Hver gang Moses græd, kiggede de ud for at se, om soldaterne skulle komme.

Det var nemlig sådan, at kongen sendte soldater ud for at være helt sikker på, at alle de små drenge blev kastet i floden. Mor besluttede, at hun ikke ville gøre noget så ondt. Bibelen siger, at hun skjulte Moses i tre måneder.

Da de tre måneder var gået, lagde hun en plan. Hun vidste, at hun ikke kunne holde ham skjult længere. Han græd så højt! Og soldaterne kunne høre ham. Nu skal du høre, hvad hun ville gøre. Hun og Mirjam gik ned til floden og samlede nogle lange siv, som voksede der. Så flettede de en kurv. De tættede den med ler både indvendig og udvendig, så vandet ikke kunne komme ind. Da leret var tørt og hårdt, redte de en seng i kurven til deres dejlige lille dreng. Forsigtigt lagde Jokebed Moses i kurven og lagde låg over. Så bar hun den ned til floden. Mirjam gik med. Medens mor arbejdede, bad hun om, at Gud ville passe på hendes baby.

Og det var netop hvad Gud gjorde. Han holder vældig meget af små børn.

Mor gemte kurven mellem de høje siv og skyndte sig bort. Hun ville ikke have, at soldaterne skulle se hende. Men Mirjam blev lige i nærheden, så hun kunne sige det til mor, hvis der skulle ske noget med hendes lillebror. Hun gemte sig mellem sivene og så på den lille kurv, der vuggede blidt på vandet.

Snart hørte hun stemmer og kiggede ud for at se, hvem der kom. Så blev hun bange. Det var kongens datter og hendes piger. De kom helt ned til vandet. Det varede ikke længe, før prinsessen så kurven. Hun bad en af pigerne hente den. Da prinsessen åbnede låget, vidste hun, hvad der var sket. Hun var klar over, at der var en af de hebraiske kvinder, som ikke ville gøre, hvad den onde konge havde befaleet. Og så må Moses have grædt. Han var jo ikke vant til fremmede. Hans mor havde jo holdt ham skjult, siden han blev født.

Hele tiden stod Mirjam og så til. Da hun så, at prinsessen var venlig mod den lille dreng, gik hun derhen, hvor damerne stod. „Skal jeg få fat på en af de hebraiske kvinder for at passe babyen for dig?“ spurgte hun.

Prinsessen sagde: „Ja, tak, det var en god ide!“ Mirjam skyndte sig, så hurtigt hun kunne, for at finde sin egen mor. Begge to skyndte de sig tilbage til prinsessen.

„Vil du tage dig af denne baby, så skal jeg nok betale dig for det,“ sagde prinsessen til Jokebed.

Hvor var Jokebed stolt og glad, da hun bar Moses hjem. Nu var hun ikke bange for soldaterne. Moses tilhørte prinsessen. Gud havde besvaret hendes bøn, og hun takkede ham mange, mange gange.

